

δυνηθῶμεν νὰ στερεώσωμεν αὐτὴν ὡς ἐπὶ ἀσά-
λευτον πέτραν, οὕτω μόνον θα δυνηθῆ νὰ κοινω-
νήσῃ καὶ ἐργῶ καὶ λόγῳ τοῦ καθημερινοῦ κοινω-
κοῦ βίου τῆς Οἰκομενικῆς καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας,
τῆς ὁποίας τὰ βλέμματα σήμερον εἶναι ἐστραμμέ-
να πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐξαρτᾶται ν' ἀποδείξω-
μεν φρονίμως, ὅτι ἐσμὲν τέκνα αὐτῆς, ἀναπόσπαστα
μέλη τοῦ σώματος αὐτῆς, πρόμαχοι αὐτῆς, ἄξιοι
τῆς ἀγάπης αὐτῆς, ἄξιοι τῶν εὐλογιῶν αὐτῆς,
ἄξιοι τῆς συμπαθείας αὐτῆς· ὅτι δῆποτε καὶ ἂν
συμβῆ δὲν θὰ ἐκκλίνωμεν ἀπὸ τῆς σωστικῆς ὁδοῦ
τῆς Εὐαγγελικῆς ἀγάπης, ἔχοντες βεβαίαν ἐλπίδα,
ὅτι τελευταῖον πανταχοῦ θέλομεν εὔρει ἀμοιβαίό-
τητα τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, τῶν αὐτῶν πόθων.
Εἰρήνη καὶ ἀγάπη θὰ ᾧσι γεγραμμένα εἰς τὴν
πνευματικὴν σημαίαν τῆς Βουλγαρικῆς ἐξουσίας,
καὶ τὴν σημαίαν ταύτην οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ
προσβάλλῃ, διότι εἶναι ἡ σημαία τοῦ Εὐαγγελίου,
τῆς Ὄρθοδοξίας καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ.
Εἰρήνην καὶ ἀγάπην θὰ κηρύττωμεν, καὶ ἐν ὀνό-
ματι τῶν δύο τούτων Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, ἡμεῖς
πιστοὶ καὶ πειθήνιοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,
χωρὶς νὰ θυσιάσωμεν οὐδὲ κεραίαν ἐκ τῶν δικαίων
τῆς ἡμετέρας Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας θὰ ἀγαπῶ-
μεν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ἐὰν ἀναφανῶσι ποτε
καὶ τοιοῦτοι, θὰ εὐλογῶμεν τοὺς καταρωμένους
ἡμᾶς, θὰ εὖ ποιῶμεν τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, καὶ θα
εὐχόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐπιρεαζόντων ἡμᾶς. Τὰς ἀρ-
χὰς ταύτας θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐμπνεύσωμεν